

เรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและจิต
สาธารณะ ที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒
A social Behavior Development In Early Childhood In The Discipline
And The Public Mind Thoughtmoral Tales As Materials For The Second
Year Kindergarten

นางสุวรรณลักษณ์ อุดมศักดิ์*
Mrs.Suwanalak Udomsak

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ๑) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมด้านความมี
ระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับ
หลังเรียน ๒) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน
คุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒
ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ โรงเรียนวัดโพธิ์งาม อำเภอสรรคบุรี สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน ๑๙ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random
sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ๑) แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทาน
คุณธรรม ๒) แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัย ๓) แบบสังเกตพฤติกรรม
ทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(standard deviation) และสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. พฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์
โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
๒. พฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์
โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

---

* นิสิตปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) ภาควิชาศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

๓. พฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม เป็นรายด้านพบว่า การเข้าแถว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๘ การเก็บของเข้าที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๘ การปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงในการทำกิจกรรม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๒.๖๓

๔. พฤติกรรมด้านการมีจิตสาธารณะก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม เป็นรายด้านพบว่า การมีจิตสาธารณะรายบุคคลค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๔ องค์ประกอบที่ ๑ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๘ องค์ประกอบที่ ๒ การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียนในวิสัยทัศน์ที่ตนสามารถทำได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๔ องค์ประกอบที่ ๓ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้นค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๔

คำสำคัญ :

Abstract

The objective of this research were to 1) compare childhood's social behavior in discipline before and after they was managed experience (taught) by using moral tale, 2) compare childhood's social behavior in public mind before and after they was managed experience (taught) by using moral tale. The sample were 19 second year kindergarten students during the second semester of academic year 2012 from Wat Pho Ngarm School , Sanka Buri district, Chai Nat. The students were from simple random sampling. The instrument which used in this research were 1) lesson plan to childhood by using moral tale, 2) observation form about social behavior in discipline, 3) observation form about social behavior in public mind. The data were analyzed in terms of mean, standard deviation and t-test.

The findings were as follows:

1. The social behavior of childhood who were managed experience by using moral tale in discipline after they had learnt was higher at a significance level of .05.

2. compare childhood's social behavior in public mind who were managed experience by using moral tale was higher at a significance level of .05

Keywords :

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ระบุว่าประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นในการเตรียมความพร้อมให้แก่คนสังคมเพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรม จริยธรรม มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และมีแนวโน้มเป็นสังคมปัจเจกมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วผ่านกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ ทำให้คนไทยแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เกิดเป็นวัฒนธรรมย่อยร่วมสมัยที่หลากหลายในรูปแบบการรวมกลุ่มของบุคคลที่สนใจเรื่องเดียวกันขณะเดียวกันมีการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ส่งผลให้ประชาชนอยู่ร่วมกันยากลำบาก เกิดปัญหาในครอบครัวมากขึ้น

การพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวมต้องเตรียมความพร้อมของพ่อแม่และผู้ดูแลในการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ผลักดันให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขด้วยการกระตุ้นให้คิดและลงมือกระทำด้วยตนเอง เชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้เข้ากับชีวิตจริง และปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีด้านคุณธรรมและจริยธรรม สร้างจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมและมีจิตสาธารณะที่ดี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีเจตนารมณ์ที่เน้นการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย, อารมณ์ – จิตใจ, สังคม และ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๐ ระบุว่ารัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือรัฐต้องสนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัยแก่เด็กและเยาวชน การศึกษาของชาติ รัฐต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติกฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมี

ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับ
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปะวิทยาการแขนงต่างๆ และ
เผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ
ปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๕๙) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในด้านการศึกษาระดับสูงขึ้นไป แต่ยังคงให้
ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิตคนไทยได้รับการศึกษา
เฉลี่ยสูงขึ้น การขยายโอกาสทางการศึกษา

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ เป็นการศึกษาปฐมวัยซึ่งพัฒนาเด็กตั้งแต่
แรกเกิดถึง ๕ ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ
และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบทของสังคม-วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่
ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนา
ไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคม
บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือสิ่งแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับนี้ ถือผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมและสังคมที่
แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ควรรู้
บริบททางสังคมควมมีระเบียบวินัยและมีจิตสาธารณะ เพื่อช่วยให้เด็กได้พัฒนาเกิดการเรียนรู้ และ
อยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นและมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ
แนวคิดของเรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป (๒๕๔๘, หน้า ๒๗) กล่าวว่านิทานสามารถใช้เป็นเครื่องมือ ที่ใช้
เป็นการสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ บ่มเพาะพฤติกรรมที่ดีงามและช่วยให้เด็กใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้
อย่างดี^๑ ส่วน สิริมา ภิญโญนันต์พงษ์ (๒๕๔๙, หน้า ๓-๔) กล่าวว่าเด็กสามารถเรียนรู้ได้จากการ
กระทำโดยอาศัยสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพราะเด็กยังไม่สามารถเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นามธรรมได้ต้อง
อาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม สรุปได้ว่านิทานคุณธรรมเป็นสื่อที่สามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ สามารถ
จดจำ กล้าแสดงออก และเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสังคมด้านความมี
ระเบียบวินัยและมีจิตสาธารณะไปในทางที่ดีขึ้น^๒ ส่วนสิริมา ภิญโญนันต์พงษ์ (๒๕๕๐, หน้า ๖๕)
กล่าวว่า สอดคล้องกับแนวคิดของ แบนดูรา (Bandura) ที่ว่าการเรียนรู้ทางสังคม เกิดจากการได้
เห็นการกระทำอันเป็นตัวอย่างจากบุคคลรอบข้าง เพราะพฤติกรรมหรือการกระทำของตัวละครใน
นิทานจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ นิทานคุณธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และ

^๑ เรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป. (๒๕๔๘, มิถุนายน). นิทานกระบวนการสำคัญในการพัฒนาเด็ก.
หนังสือเพื่อเด็ก, ๒(๓), ๒๗ - ๒๙.

^๒ สิริมา ภิญโญนันต์พงษ์. (๒๕๔๙). การพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีสอนโดย
ใช้ชุดนิทานชาดก. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เลียนแบบตัวละคร และนำมาพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมเพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกมีระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข

นิทานเป็นเครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กให้สูงขึ้น ดังคำกล่าวของ ณหทัย ทิวไผ่งาม (๒๕๔๗ หน้า ๑๑) ได้กล่าวว่านิทานนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะทางการฟัง การพูด ให้ความรู้ ความสนุก สนุกสนาน จินตนาการแก่เด็กแล้ว นิทานยังช่วยฝึกสมาธิให้เด็กรู้จักสำรวมใจจดจ่ออยู่กับเรื่องที่ฟัง ซึ่งเป็นพื้นฐานการเตรียมความพร้อมด้านการอ่านหนังสือ และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็กไปพร้อมกัน ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและอารมณ์ที่ดีตามมา และที่ผ่านมาพบว่านิทานทำให้เด็กฉลาดได้ กิจกรรมนิทานเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการเด็กและช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้กับเด็กและเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (๒๕๔๘ หน้า ๓๒) ได้กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นตำราของเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่ใช้ในการเสนอความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม ช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ เข้าใจ ทำให้เด็กซึมซับและรับรู้ได้

จากปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า เด็กปฐมวัยยังขาดระเบียบวินัยและขาดจิตสำนึกอยู่มาก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก เพราะจิตสำนึกเป็นเรื่องของจิตใจเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เมื่อเกิดขึ้นแล้วยากที่จะหายไป ต้องสร้างให้เกิดขึ้นตั้งแต่เด็กโดยเฉพาะเด็กปฐมวัย ซึ่งจะส่งผลให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคม และประเทศชาติต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะช่วยพัฒนาเด็กปฐมวัยวิธีหนึ่งคือการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน เพราะเด็กส่วนมากขาดความรู้สึกมีระเบียบวินัยในเรื่องต่าง ๆ มากมาย ทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องหาเทคนิค สื่อ นวัตกรรม ในการสร้างความตระหนักปลูกจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับเด็ก ให้มีพฤติกรรมด้านความรู้สึกมีระเบียบวินัยและมีจิตสำนึก การจัดกิจกรรมการเล่านิทานเป็นกิจกรรมเสริมประสบการณ์กิจกรรมก่อนเรียน ก่อนนอน และก่อนกลับบ้านของเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้สึกมีระเบียบวินัยและจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยจึงศึกษาการใช้นิทานคุณธรรมเป็นสื่อในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้มีพฤติกรรมดังกล่าวให้ดีขึ้น บรรลุตามความมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมด้านความรู้สึกมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

๒. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยโดยใช้
นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัย
และจิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย
ด้านความมีระเบียบวินัยและการมีจิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง ๔-๕ ปี กำลังศึกษา
อยู่ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๒๒ โรงเรียนในเขตอำเภอสรนครบุรี
ศูนย์ประสานงานทางการศึกษาสรนครบุรี ๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายันนา
จำนวน ๒๔๙ คน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง ๔-๕ ปี กำลัง
ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ โรงเรียนวัดโพธิ์งาม ศูนย์ประสานงาน
ทางการศึกษาสรนครบุรี ๒ อำเภอสรนครบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายันนา
จำนวน ๑๙ คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีจับสลาก
โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม
2. แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัย
3. แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและจิต
สาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ พบว่า

๑. พฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. พฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑.๑ การจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม ต้องคำนึงถึงการที่เด็กมีส่วนร่วมเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เด็กรู้จักการตอบคำถามเพื่อให้เด็กกล้าแสดงออกมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

๑.๒ จัดให้มีกิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่นพัฒนาด้านการคิดและการจินตนาการ ใช้สื่อและอุปกรณ์อย่างเหมาะสมกับเรื่องที่เล่าเพราะจะทำให้เด็กเกิดความสุขสนทนและเห็นคุณค่าของนิทานมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยและจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นในตนเองโดยไม่ต้องมีผู้คอยชี้แนะ เตรียมสื่อและอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับกิจกรรม

๒.๒ ศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่อาจส่งผลต่อจิตสาธารณะของเด็ก เช่น สภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูเด็ก สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนและที่บ้านเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองและโรงเรียนในการเสริมสร้างและพัฒนาจิตสาธารณะของเด็ก

๒.๓ เสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีระเบียบวินัยและมีจิตสาธารณะทุกขั้นตอนและมีการติดตามผลของจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยให้นานขึ้นเพื่อต่อยอดพฤติกรรมของเด็กให้สูงขึ้น

บรรณานุกรม

- กนิษฐา นิทัศน์พัฒนา, และคนอื่นๆ. (๒๕๔๑). **จิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๑). **กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๓๘). **แนวทางการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (๒๕๔๑). **กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกริก ย้วยพันธ์. (๒๕๔๓). **การเล่านิทาน**. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็กสุวีริยาสาส์น.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (๒๕๔๓). **จอมปราชญ์นักการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (๒๕๔๑. เมษายน). **การเล่านิทาน. การศึกษาปฐมวัย, ๒(๒), ๑๐-๑๙**.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (๒๕๔๗). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.
- โกศล มีคุณ. (๒๕๕๓). **การวัดจริยธรรม**. ราชบุรี: วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง.
- ขจิตพรธณ ทองคำ. (๒๕๓๖). **การเล่นบทบาทสมมติโดยเด็กมีส่วนร่วมในการจัดสื่อการเล่นที่มีผลต่อการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและความสามารถทางภาษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตรา ชนะกุล. (๒๕๓๙). **ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมในวงกลมแบบกลุ่มย่อย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาย โพธิ์สีดา. และคนอื่นๆ. (๒๕๔๐). **รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง จิตสำนึกต่อสาธารณะ สมบัติ: ศึกษากรุงเทพมหานคร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล**.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, และเพ็ญแข ประจันปัจฉิน. (๒๕๕๓). **จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงานการวิจัย ฉบับที่ ๒๑. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**
- _____. (๒๕๓๘). **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี และคณะ. (๒๕๓๖). **หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิต**

แบบไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีราพร กลุณานันท์. (๒๕๔๔). การพัฒนาทักษะนิสัยทางจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย.

นครสวรรค์: สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

นันทวัฒน์ ชุนชี. (๒๕๔๖). การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านหนังสือเรียนเล่มเล็ก

เชิงวรรณกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (๒๕๒๖). การทดลองแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ.

กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

บุศรินทร์ สิริปัญญาธร. (๒๕๔๑). แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมร่วมมือของ

เด็กปฐมวัยที่เกิดจากกิจกรรมศิลปะแบบสื่อผสมเป็นกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประภาศรี สีหอำไพ. (๒๕๓๕). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (๒๕๔๓). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

พจมาน เทียมมนัส. (๒๕๓๙). ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด

ประสบการณ์การเล่นหัตถ์ประกอบสื่อการแสดงละครสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรรณี ชูชัยเจนจิต. (๒๕๓๗). การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการ

พัฒนาพฤติกรรมเด็ก เล่ม ๑. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พัชรี สอนแก้ว. (๒๕๓๖). การแนะแนวผู้ปกครองเด็กปฐมวัย. ภาควิชาโรงเรียนสาธิต

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.

_____. (๒๕๔๕). จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็ก. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม; และสังคมสัญจร (๒๕๔๓). สำนักไทยที่พึงปรารถนา : กรุงเทพฯ:

เดือนตุลา.

ภรณ์ คุรุรัตน์. (๒๕๒๓). เด็กก่อนวัยเรียน เรียนรู้อะไร อย่างไร. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถาน

สงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.

_____. (๒๕๓๗). ความมีวินัยด้านสิ่งแวดล้อมของเด็กก่อนประถมศึกษาใน

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้รับการจัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการเรียนรู้

ทางสังคมและปัญญาและการจัดกิจกรรมตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

_____ . (๒๕๔๐, มกราคม). เด็กปฐมวัยในท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลง.

วารสารการศึกษาปฐมวัย, ๑(๑), ๔๓ - ๔๕.

ภารดี ศรีประยูร. (๒๕๔๒). รูปแบบการเล่านิทานทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (๒๕๒๔ ก). เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมวัยเด็ก เล่ม ๓. กรุงเทพฯ: วิเคเตอร์การพิมพ์.

_____ . (๒๕๒๖). เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนเด็กปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ ๖-๑๐ (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: กราฟฟิคอาร์ต.

_____ . (๒๕๓๗ ข). เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาพฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ ๓ (พิมพ์ครั้งที่ ๕). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

มาลีรัตน์ บุญอนันตบุตร. (๒๕๔๗, เมษายน). การปลูกฝังจริยธรรมเด็กปฐมวัย. วารสารการศึกษาปฐมวัย, ๘(๒), ๙ -๑๕.

ยุทธนา วรณปิติกุล. (๒๕๔๒). สำนึกพลเมือง : ความเรียงว่าด้วยประชาชนบนเส้นทางประชาคม. กรุงเทพฯ: มูลนิธิการเรียนรู้และพัฒนาประชาคม

เยาวพา เดชะคุปต์. (๒๕๔๒). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เอพีกราฟฟิกส์ ดีไซน์.

รัชดาภรณ์ อินทะนิน. (๒๕๔๔). การศึกษาแนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๖). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

ราศรี ทองสวัสดิ์. (๒๕๓๙). เอกสารอบรมเชิงปฏิบัติการ กลยุทธ์การสอนอนุบาล. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.

เรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป. (๒๕๔๘, มิถุนายน). นิทานกระบวนการสำคัญในการพัฒนาเด็ก. หนังสือเพื่อเด็ก, ๒(๓), ๒๗ - ๒๙.

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (๒๕๓๘). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ ๕). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วรรณิ ศิริสุนทร. (๒๕๔๒). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: ต้ออ้อ.

วราพร วันไชยธนวงศ์, และคณะ. (๒๕๕๑). การพัฒนากระบวนการสร้างจิตอาสาของนักศึกษาพยาบาล. เชียงใหม่: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบเชียงใหม่.

วราภรณ์ รักวิจัย. (๒๕๒๗). การศึกษาก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. (๒๕๓๕). การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.

วันเพ็ญ ปูลพัฒน์. (๒๕๓๙). การเล่นเกมแบบกึ่งชี้แนะที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วันวิสาข์ สกุลณี. (๒๕๕๐). การทดลองสอนโดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความเมตตา กรุณาสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

วาทีณี เจือทอง. (๒๕๕๓). ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่ส่งเสริมพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (๒๕๔๒). การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. สกลนคร: โปรแกรมวิชาการวัดผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.

วิรุณ ตั้งเจริญ. (๒๕๔๗, พฤศจิกายน – ธันวาคม). มศว พลวัต. ๑(๑) : ๒-๓.

วิสมาส ชันชัยภูมิ. (๒๕๔๙). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานชั้นอนุบาลปีที่ ๑ โรงเรียนกุดคุ้มสามัคคีวิทยา อ.เมือง จ. ชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. (๒๕๔๕). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ ๘). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สมใจ บุญอูร์พิทยโย. (๒๕๓๙, ตุลาคม). นิทานสำหรับเด็กหนู. การศึกษา กทม, ๒๐(๑), ๒๓-๒๙.

สมใจ พวงมาลี. (๒๕๔๙). ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดยางนอน สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

สมพงษ์ สิงห์พล. (๒๕๔๒, มิถุนายน – ตุลาคม). ต้องสอนให้เกิดจิตสำนึกใหม่. สี่มาจารย์. ๑๓(๒๗) : ๑๕-๑๖

สมศักดิ์ ปรีปุระณะ. (๒๕๔๒). นิทาน ความสำคัญและประโยชน์. สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ๒, ๔๗- ๖๔.

ส. วาสนา ประवालพฤกษ์. (๒๕๓๕, กันยายน – ธันวาคม). การวัดจริยธรรม. การวัดผลทางการศึกษา, ๑๔, ๕ – ๑๒.

สันหพัฒน์ อรุณธารี. (๒๕๔๒). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๒๘). การศึกษาสภาพการอบรมใน

ศูนย์เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

_____. (๒๕๒๙). เอกสารชุดอบรมบุคลากร ทางการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา
หน่วยที่ ๖ การจัดประสบการณ์ขั้นเด็กเล็กและการศึกษาดูงาน. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (๒๕๓๗). แผนการจัดประสบการณ์ชั้น อนุบาลปีที่ ๒ เล่ม ๑ (พิมพ์ครั้งที่ ๓).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (๒๕๔๒). ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (๒๕๓๗). คู่มือและแนวทางการปฏิบัติการสร้าง
วินัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (๒๕๔๙). การพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีสอนโดยใช้
ชุดนิทานชาดก. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

_____. (๒๕๕๐). การศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

_____. (๒๕๕๐). เอกสารประกอบการเรียนวิชา ECED ๒๐๑ การศึกษาปฐมวัย Early
Childhood Education. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. (๒๕๕๐). ทานและการอาสาสมัคร จิตอาสา, จิตสาธารณะ. สืบค้น
กันยายน ๒๕๕๑. จาก <http://www.vounteer spirit.org/>

สุณี อีรดากร. (๒๕๒๓). จิตวิทยาพัฒนาการ. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.

สุภคต์ อนุกุล. (๒๕๔๕). นิทานพื้นบ้านภาคกลาง-ภาคตะวันตก. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

หฤทัย อาจปฐ. (๒๕๔๔). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการ
ดำเนินชีวิต ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะ
ของนักเรียนพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อริสา โสคำภา. (๒๕๕๑). พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่า
นิทานอีสป ประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุดม เพชรสังหาร. (๒๕๕๐). แบบอย่างการสร้างคุณธรรมในเด็ก. นิตยสารลูกรัก, ๒๕(๒๙๑).
สืบค้น ตุลาคม ๑๓, ๒๕๕๑.

อุไรวรรณ คุ่มวงศ์. (๒๕๕๑). จิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริม
ประสบการณ์ เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ตามโครงการพระราชดำริ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อินทรา ฐมาส. (๒๕๔๙). การใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อพัฒนาคุณลักษณะทางจริยธรรม สำหรับ
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ โรงเรียน

นฤมล จิวแพ. (๒๕๔๙). ผลการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อของ
เด็กปฐมวัย

อิสระ ชอนบุรี. (๒๕๕๒). การพัฒนาชุดกิจกรรมนิทานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

วรางคณา พุ่มสุวรรณ. (๒๕๕๒). การทดลองสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างเรื่องการปฏิบัติตนเป็น
คนดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะ
การคิดวิเคราะห์และจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

Best, Johson W. (๑๙๘๑). Research in educational (๔ th ed). Englewood Cliffs:
Prentice- Hall.

Bonawitz, Mary Feeney. “Analysis and Comparison of the Moral Development of
Students Required to Graduate with an Ethics Course,” Dissertation Abstracts
International. ๖๓(๔) : ๑๔๓๓-A ; October. ๒๐๐๒.

Gesell Arnold; & Lig (๑๙๖๔). F.L. **The Child From Five To Ten**. New York: Harpers
And Brothers Publishers.

Feist, J. (๑๙๙๐). **Theories of Personallity**. ๒nd ed. Forth Worth: Holt. Rinehart and
Winston.

Hurlock, E.B. (๑๙๗๘). Develop Psychology. New York: Mc Graw – Hill, Book Co.

Hurlock, H.L. (๑๙๗๘). **Child Development**. ๘th ed. New York: MC Graw – Hill..

Piaget, J. (๑๙๖๐). The Moral Judgment of child. Lllinois: The Free Press.

Seefeldt, C. (๑๙๘๐). Teaching Young Childen. New Jersey: Prentice – Hall.

Seefeldt, C. (๑๙๙๐). Continuing Issues in Early Childhood Education. Columbus:
Merrill

Kraft, F.N. “ Nurturing Social Consciousness Through Church Education “ Dissertation
Abstracts International”. ๕๓(๕) : ๑๔๖๕ ; November, ๑๙๙๒

Bryant, James Allen. “ A Noble Discontent : The Experiences and Perception of Seven
Pre Service Teachers in an Experimental Course Designed to Examine the
Relationshipducation Between Social Consciousness and Education”.
Dissertation Abstracts International. ๖๔(๘) : ๒๘๓๑ – A ; February. ๒๐๐๔.